

Piatok 19. augusta 2016

Text: Sk 9, 1 – 9 (10 – 20)

¹A Saul ešte vždy zúrili proti učeníkom Pánovým, dychtiac po ich vyvraždení. Išiel teda ku veľkňazovi ²a vyžiadal si od neho listy na synagógy v Damasku, aby prívržencov toho učenia, ak tam niektorých nájde, poviazaných priviedol do Jeruzalema, mužov aj ženy. ³Ako šiel a blížil sa k Damasku, ožiarilo ho odrazu svetlo z neba; ⁴padol na zem a počul hlas, ktorý mu vravel: Saul, Saul, prečo ma prenasleduješ? ⁵A on povedal: Kto si, Pane? Odpovedal mu: Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. ⁶Ale [ťažko sa ti bude spierat' ostňu. Trasúc sa a diviac, spytoval sa (Saul): Čo chceš, Pane, aby som činil? Pán odpovedal:] Vstaň a choď do mesta a povedia ti, čo máš robiť. ⁷A mužovia, ktorí šli s ním, stáli ako ohromení, lebo počuli síce hlas, ale nevideli nikoho. ⁸Saul teda vstal zo zeme, ale keď otvoril oči, nič nevidel; i vzali ho za ruky a zaviedli do Damasku. ⁹A tri dni nevidel, ani nejedol, ani nepil. ¹⁰A bol v Damasku učeník menom Ananiáš. Tomu povedal Pán vo videní: Ananiáš! A on povedal: Tu som, Pane! ¹¹A Pán mu na to: Vstaň, choď do ulice, ktorá sa volá Rovná, a vyhľadaj v dome Júdovom Saula, prímenom Tarzenského; lebo, hľa, modlí sa, ¹²a videl vo videní muža menom Ananiáš, ako vchádza k nemu a kladie ruky na neho, aby zase videl. ¹³Ananiáš odpovedal: Pane, od mnohých som počul o tom mužovi, koľko zlého narobil Tvojim svätým v Jeruzaleme; ¹⁴aj tu má moc od veľkňazov, aby poviazal všetkých, ktorí vzývajú Tvoje meno. ¹⁵Riekol mu Pán: Len choď, lebo on mi je vyvolenou nádobou, aby niesol moje meno pred pohanov, aj pred kráľov a pred synov izraelských. ¹⁶Lebo ja mu ukážem, koľko musí trpieť pre moje meno. ¹⁷Odišiel teda Ananiáš a vojdúc do toho domu, položil ruky na neho a povedal mu: Brat Saul, Pán Ježiš, ktorý sa ti ukázal na ceste, po ktorej si prišiel, poslal ma, aby si zase videl a bol naplnený Duchom Svätým. ¹⁸A vtom spadli mu z očí akoby šupiny, zase videl a dal sa pokrstiť. ¹⁹Potom prijal pokrm a zmocnel. Niekoľko dní zostal Saul s učeníkmi, ktorí boli v Damasku, ²⁰a hneď zvestoval v synagógach Ježiša, že On je Syn Boží.

Piesne: ES č. 452, 248

Zamyslenie nad Božím slovom:

Do jedného zboru prišiel biskup, ktorému visel okolo krku kríž. Jeden malý chlapec sa najprv pozrel na kríž, potom na biskupa a spýtal sa: To, čo máš na bruchu, je kľúč od tvojho domu? Biskup sa zamyslel a povedal: Áno, chlapče, je to kľúč aj od môjho domu. – Saul je zastavený na svojej ceste do Damasku. Myslel si, že má ten správny kľúč, aby ním všetkých, ktorí inakšie prejavujú zbožnosť, zamkol do väzenia. Lenže pred mestom sa udejú prevelké veci. Môžeme povedať, že tu Saul radikálne mení svoje postoje ku kresťanstvu. Jeho teológia sa právom volá teológia kríža. Z toho, ktorý neznášal učenie o ukrižovanom Kristovi, sa za niekoľko dní stáva veľký hlásateľ Krista ako Spasiteľa. Padajú mu lupene z očí a on vidí slávu a lásku Kristovu. Veľké svetlo ho osvecuje. Poznáva Krista, pred ktorým padá na zem. „*Kto si, Pane?*“ pýta sa celý roztrasený ten zbožný Žid, farizej, ktorý má najlepšie školy vtedajšej doby a je dobre vyškolený vo svojej viere.

Možno, že aj ty dnes budeš postavený pred rozhodnutie, aby si zaprel Krista, Jeho kríž. Možno sa chystáš niekoho udat', ohovoriť, privlastniť si niečo nečestným spôsobom. Zváž to, prehodnot' to ešte raz. Nezapri Ježišov kríž. Nezapri Krista. Kríž je kľúč, ktorým sa otvára prístup smerom nahor k Bohu, k pochopeniu toho, kto je Boh a aký má zámer s nami. Boh nie je ďaleko. Zostupuje do našej biedy, do našej zloby, plače s nami, je s nami v každom trápení, prežíva s nami každú radosť a úspech. Kríž je kľúč, ktorým sa otvára smerom dovnútra – do domu nášho vlastného života. Koľko je toho v našom dome zamknutého! Točíme sa dookola vo svojich problémoch, uzatvárame sa do trpkosti a sklamaní, do závidosti a sebal'útosti. Je však uzdravujúce, že môžeme sedieť pod krížom a hovoriť s Ježišom o všetkom, čo nás ťaží, bolí. Saul sa pýta: „*Čo chceš, Pane, aby som činil?*“ A dostal odpoveď: „*Vstaň a choď...*“ Nech je to dnes aj tvoja

otázka: Pane, čo chceš, aby som činil? A Pán ti povie: Vstaň, čiň pokánie, miluj a odpúšťaj.
Amen.

Modlitba:

Ježiši, Pane môjho života, i ja padám pred Tebou. Vidíš moju pýchu, vidíš moju nerozhodnosť, vlačnosť, nelásku. Zmiluj sa, Pane, nado mnou a zastav ma na zlej ceste. Meň ma, prosím, na svoj obraz. Tu som, Ježiši. Hovor, lebo Tvoj služobník Ťa počúva. Amen.

Mgr. Dušan Brehuv, námestný farár v CZ ECAV Liptovská Sielnica (LOS)